Ab eterno hec tibi dare diſpoſuit: ab eterno p̄diſpo ſuit. Ab eterno de te actualiſſime ſine ceſſatione co- gitauit/ et tibi benefacere ab eterno p̄ordinauit. Sic fuit ſp ⁊ ē circa te ſollicitus ſicut erga integrā vrbem vł totū orbē. ſic intēdit tibi ſollicit⁹ p te acſi vacaret a ceteris. Tertio oīa beneficia diuina generalit̄ hu- māo generi collata ita tibi debeſ aſſumere ⁊ attrahe re acſi tibi ſoli forent collata/ vt cogites: Ecce ꝓpter me totū mūdū creauit/ ⁊ oīa in eo. ꝓpter me crucifi xus ē ⁊c. Et iſtud nō modicū ad amorē: caritatem ⁊ gratitudinē te accendet/ ⁊ tantis bn̄ficiꝭs ampli⁹ ob- noxiū te reddet. Sed et teip̄m debes attēdere ⁊ mi- rare: q tam vili: tam indigno: tā tepido ⁊ tā ingrato tanta beneficia: tanto tribuit affectu et amore.

Incipit de tertio gradu hui⁹ aſcēſus q̄ ē in caritate et puritate cordis: et in q̄ cōſi- ſtit iſte aſcenſus: ⁊ qualiter hō pōt ſcire qn̄ venit ad iſtū gradū puritatis vel caritatis Capitulū. xxvj.

In p̄miſſis aſcenſionib⁹ et aſcēſionū gradi- bus verſat̄ oīs labor incipientiuꝫ et ꝓficiē- tiū/ et hucuſqꝫ magnis laborib⁹ et multꝭ do lorib⁹ vigiliꝭs ieiuniꝭs lectiōibus meditatiōib⁹ ope manuū aliꝭſqꝫ deuotis exercitiꝭs et opib⁹ pietatꝭ la- borāt vt hic veniant. Nec pōt hic aſcēdere tepidus aut negligēs vel remiſſus: nō mollꝭ aut piger. Siq- dē nō ē p̄ui laboris in p̄ma aſcēſiōe p̄teritaꝫ vitā di- mittere/ plāgere ⁊ penitere/ et dignos fruct⁹ peniten tie facere. Sꝫ multo maioris laboris vel ſaltē lōgio-

ris eſt inueteratã cõſuetudinẽ priorẽ vincere: inordi-
natã affectionẽ et inclinatiões ad inferiora deſerere
ĩmunditiã ꝛ ĩpuritatẽ et affectionẽ ꝯctã expurgare:
appetitũ gule extiguere: luxuriã dep̃mere: irã ſuffo-
care: ſupbiã debellare/ et ſic de alijs affectionibꝰ vici-
oſis/ que oĩa ſpectãt ad purgatiões timoris. Sꝫ ad-
huc mlto plus laborioſũ vel ſaltẽ altior gradus ẽ de-
inde totã aĩam ꝛ affectiões quãtũ ad hũc gradũ ꝑti-
net ad celeſtia erigere / ꝛ ꝑ ſpem in celeſtibus habita-
re. Ecce quanta et ꝙ̃ magna ſit inter aſcenſionem et
aſcenſionem aſcenſio/ inter timorem et ſpem quan-
tum ad p̃ſentem cõſiderationem diſtantia aſcenſus
et labor ꝑueniendi. Sꝫ qui hucuſqꝫ bene ꝓfecerit iã
vicinius puritati et caritati ꝓpinquat: lꝫ adhuc ꝑ ali-
quos gradus eũ aſcendere oporteat. Oportet enim
ꝙ longo et diuturno tꝑe in iſtis duobꝰ gradibꝰ timo-
ris et ſpei aſcendendo ꝛ deſcẽdendo ſe exerceat: affe-
ctiones noxias ſupbiã irã gulã ꝛc. conet̃ debellare:
humilitatẽ: caſtitatẽ ceteraſqꝫ virtutes quodãmõ in-
naturã trãſformãdo. ¶ Sũt aũt duo in quibus ꝑfe-
ctio iſtiꝰ tertij gradꝰ puritatis et caritatis cõſiſtit.

Primũ ꝙ hõ iã induit affectũ virtutũ. et ipm q̇dam-
mõ in naturã trãſformauit/ ita ꝙ virtutes operat̃ nõ
iam ex timore pene coactus: nõ ex ſpe remuneratio-
nis attractuſ / ſꝫ ſolo bonitatis affectu indito delecta-
tus/ et eodẽ affectu puritatis ꝛ caritatis ipam mali-
ciã ꝛ ĩmundiciã ꝑhorreſcit amore/ videlicet ꝛ deſide-
rio virtutis interiꝰ habituato / ꝛ in interiori delecta-
tione virtutũ: nec opat̃ iam ipas virtutes reluctan-
do oblectatiõibꝰ ĩmo ipaꝝ virtutũ affectũ medul-

ſitus retinēs q̄cq̄d illi virtutū affectui cōtrariū fue-
rit: nō ſolū nō corde recipit: verūetiā ſūmo deteſtat
horrore. Iſte ē qui opat bonū pp̄ter bonū: boni de-
lectatus affectu. Nā q̄ ſuperata ipugnatiōe vitiorū
pacis iam ſecuritate pfruit / et trāſit in ipſi⁹ virtutis
affectum: iugem ſtatum illius boni cui⁹ iaʒ totus ē
retētabit: q2 dāno itime puritatis nihil credit eē dā-
noſius. Nec eni carius ac p̄cioſius q̄cq̄ p̄ſenti iudi-
cat puritati / cui pena grauis ē vel virtutuʒ pniitioſa
trāſgreſſio. Huic nec reuerentia hūane p̄ſentie q̄cq̄
adijciet honeſtat⁹ / nec minuit ſolitudo: ſ vbiq̄ ſecū
ſpq̄ circūferens arbitrū / nō ſolū actuū: ſ etiā cogi-
tationū ſuaꝝ cōſcientiā: nullā mentis recipit ipuri-
tatē. Scōm ē q̄ ſicut affectus virtutū ē in eo ha-
bituatus mō p̄dicto / ita affect⁹ ſit deo p ardētē amo
rem vnitus / et ad diuine voluntatis bn̄placitū ſemp
ex feruore paratus et in diuina ſpeculatiōe erectus.
Siquidē ei adheret p feruidū amorē et ad eius intu
itū oē perhorret vitiū et peccatū: eius amore et in-
tuitu zelo ſp eſt accenſus. veritatē vbiq̄ zelat: feruet
ſapientie ſtudijs: huic amica ſanctitas vite et morū
diſciplina: cuiuſ mores erubeſcūt iactātiā: abhorrēt
detractiōʒ / inuidiā neſciūt: ſupbiā deteſtāt / oēm hu
manā gloriā nō ſolū fugiūt / ſ ꝛ faſtidiūt et ꝯtēpnūt:
oēm in ſe carnis et cordis ipuritateʒ vehemētiſſime
abomināt ꝛ pſequūt: oē deniq̄ tāq̄ naturalit et qd̄
malū ē reſpuūt / ꝛ qd̄ bonū ē amplectūt. Hic ē mōs
pinguis in quē qui aſcenderit ingrediens et egredi-
ens paſcua inueniet. Ingrediens intus in vi concu-
piſcibili inueniet gaudiū i ſpiritu ſancto / longanimi

ratem/benignitatē/modeſtiā ꝛc. In iraſcibili fortitu
dinē/conſtantiā ꝛ pſeuerantiā /patientiā ꝛc. Intelle
ctu ſepe vltra ſe aſcendit ad intuitū diuine ſpeculati
onis: licet p ſpeculū in enigmate. Foris egredit et
cognitione et pulchritudine creaturarū in amorem
accenditur creatoris. Compara iſtū ſtatū ad illū de
quo ſupi⁹ fuit dictū Adā fuiſſe conſtitutū: et vide q̄n
tū iſte ab illo diſtat. Hic eſt ſtatus pfectionis: hic
eſt mons puritatis et pfectus aſcenſus pfectiōis ve
re caritatis. Qui pōt aſcendere aſcendat: qui pōt ca
pere capiat: ſ; decedant ſegnes laborē fugiētes. Nō
vis hic ſtatus pfectionis niſi dei ſpeciali grā a nemi
ne acquirit: grā tn̄ dormientibus/negligentib⁹ et nō
cooperantib⁹ nō dat: ergo milicie ſpecies amor ē diſ
cedite ſegnes: ſucceſſiue tn̄ poſſūt repere et diutinis
exercitijs appropinquare.

De tribus gradibus aſcendendi cōtra tertiā impuritatē quib⁹ hō ſucceſſiue diſponitur vt deo perfectius poſſit inherere.

Capitulū. xxvij.

Sed quia ſupius dictū fuit: q2 tertia impuri
tas cordis conſiſtit in quadā; inhabilitate
et inidoneitate adherendi deo et cognoſcen
di eum. Vnde etiam affectibus iam purgatis et
ſpe recepta forſitan/nō tamen ſemper homo eſt ido
neus et habilis deo adherendi/ꝛ in ipſo quieſcēdi p
affectum: cum tamen hoc vnū eſſe diximꝰ in q̄ altior
gradus puritatis ꝛ caritatis ꝯſiſtit. Nō dicēdū quō